

PÍSEŇ 0189

Zvedněte, brány, svrchků svých

Halle 1704

1. Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých, ó věč - ná vra - ta v ne - be - sích; všech
krá - lů Král a Pá - nů Pán buď s ple - sá - ním již u - ví - tán! Pln
mi - lo - sti náš Stvo - ři - tel a svě - ta vše - ho Spa - si - tel již
bé - ře v chrám se svůj; Si - ó - ne, pro - zpě - vuj!

2. On, spomocník všech národů, má spravedlnost v původu;
jsa korunován svatostí a žezlem lásky s milostí
v pokoře k nám se ubírá a nebes brány otvírá.
On Bůh, on Pán je tvůj; Sióne, prozpěvuj!
3. Ó blaze městu, zemi té, všem, kdož se k němu hlásíte!
Kde jeho stanou kročeje, tam svatý mír se rozleje;
kde on, to slunce života, tam mizí hrobu temnota.
On rádce, štít je tvůj; Sióne, prozpěvuj!
4. Otevřte brány srdcí svých, odvrzte zlost i každý hřích,
a v roucho víry, naděje necht' každý již se oděje,
by Král ten v slávy odění dal život vám a spasení.
Již k tobě Král jde tvůj; Sióne, prozpěvuj!

G.Wiessel 1737/J.Baštecký 1877